

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/590/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223092
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6112223092.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej, v právnej veci žalobcu WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, právne zastúpeného JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 Piešťany, proti žalovaným 1/ K. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. D. D., t. č. neznámeho pobytu (do 30. 06. 2016 zastúpený opatrovníčkou E. N., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen), 2/ A. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXX, XXX XX D. D. - C., t. č. neznámeho pobytu (do 30. 06. 2016 zastúpená opatrovníčkou E. N., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen), 3/ C. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, XXX XX D. D., v konaní o zaplatenie 2 573,38 Eur s prísl., na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/131/2013-74 zo dňa 07. 11. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu voči žalovaným 1/-2/ zamietol (časť prvého výroku) a v časti súvisiaceho výroku o trovách konania týkajúceho sa žalovaných 1/ - 2/ (časť druhého výroku) z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, resp. „prvoinštančný súd“, event. „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 07. 11. 2013 žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (druhý výrok).

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu (I.T. I., J. N. v D. D.) uzavrel so žalovanými 1/, 2/, dňa 15. 12. 1981 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovaným 1/, 2/ poskytnutá pôžička vo výške 200 000,- Kčs, ktorú sa zaviazali počnúc dňom 01. 01. 1985 splácať v splátkach po 900,- Kčs mesačne k 16. dňu každého mesiaca. Žalovaný 3/ predmetnú zmluvu o pôžičke uzavrel ako ručiteľ. Žalovaní 1/, 2/, 3/ neuhradili poskytnutú pôžičku právnenmu predchodcovi žalobcu, ani žalobcovi. Žalovaný 3/ v konaní vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalovaní 1/, 2/ mali pôžičku splácať v splátka po 900,- Kčs mesačne. Pretože prvá splátka mala byť uhradená dňa 01. 01. 1985 a posledná splátka 16. 01. 2005, dňom 17. 01. 2005 právnenmu predchodcovi žalobcu začala plynúť trojročná lehota na uplatnenie nároku na súde. Žalobca podal žalobu na okresný súd až dňa 27. 09. 2012. Súd prvej inštancie prihladnuc na námietku premlčania nárok žalobcu považoval za premlčaný, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „O.s.p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne do časti výroku, ktorým zamietol žalobu voči žalovaným 1/, 2 (časť prvého výroku) žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie. Odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a uložil žalovaným 1/, 2/ zaplatiť mu sumu 2573,38 Eur spolu s príslušenstvom vrátane

náhrady trov konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. V odvolaní uviedol, že premlčanie práva je subjektívnym oprávnením dlžníka, ktoré ak dlžník pred súdom využije, nemôže súd premlčané právo veriteľovi priznať. Súd nie je oprávnený ex offio skúmať, či uplatnené právo je premlčané, ak námietku premlčania dlžník v konaní nevzniesol. V tomto konaní vzniesol námietku premlčania jedine žalovaný 3/. Podľa jeho názoru vo vzťahu k nároku ním uplatneného sú žalovaní 1/, 2/, 3/ zaviazaní solidárne, preto každý zo žalovaných vznáša námietku premlčania práva uplatneného žalobou z právnyimi účinkami len pre seba. Keďže premlčanie sa netýkalo záväzkov žalovaných 1/, 2/, súd prvej inštancie mal žalobu zamietnuť len vo vzťahu k žalovanému 3/.

3. Žalovaní 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Odvolanie žalobcu bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 23. 12. 2013, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol ku dňu 01.07.2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok, ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Pretože odvolacie konanie prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého ostávajú právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP zachované.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a napadnutý rozsudok v odvolaní napadnutej časti výroku, ktorým žalobu voči žalovaným 1/, 2/ zamietol (časť prvého výroku) a v súvisom výroku o trovách konania týkajúceho sa žalovaných 1/, 2/ (časť druhého výroku) podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

6. Podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

7. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že odňatím možnosti konať pred súdom (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany, ktoré mu poskytuje Civilný sporový poriadok (do 30. 06. 2016 Občiansky súdny poriadok). O procesnú vadu ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane jej procesné práva.

8. Základné (ústavné) právo na súdnu ochranu je garantované v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), kde je uvedené: „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.“ Toto právo v sebe zahŕňa i Ústavou garantované právo na prerokovanie veci v prítomnosti strany, vyplývajúce z článku 48 ods. 2 Ústavy, kde je explicitne upravené, že: „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.“ Uvedené ústavné práva strany sú podrobnejšie upravené v jednotlivých procesnoprávných predpisoch, teda v prípade civilného konania - v Občianskom súdnom poriadku (od 01. 07. 2016 v Civilnom sporovom poriadku).

9. Z ustanovenia § 123 O.s.p. vyplývalo, že účastníci občianskeho súdneho konania majú právo vyjadriť sa jednak k jednotlivým návrhom na dôkazy, ale i ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali. Rovnako i z ustanovenia § 118 ods. 4 O.s.p. vyplývalo, že účastníci konania pred ukončením dokazovania a pred vyhlásením rozhodnutia majú právo, aby zhrnuli svoje návrhy a aby sa vyjadrili k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

10. Súd je povinný zabezpečiť stranám sporu rovnaké možnosti uplatnenia ich práv podľa Čl. 6 CSP (§ 18 O.s.p.).

11. Podľa Čl. 9 CSP, strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon. Súd vykonáva dôkaz na

pojednávani (§ 188 ods. 1 CSP). Z ustanovenia § 182 CSP vyplýva, ak súd pojednávajúce neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Právo na súdnu ochranu v sebe nezahŕňa len samotné právo vyjadriť sa k jednotlivým návrhom na dôkazy a ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, ale zahŕňa i právo byť prítomný na vykonávanom dokazovaní.

12. Z obsahu spisu odvolací súd mal preukázať, že súd prvej inštancie požiadal Mesto D. D. o doručenia zásielky (predvolania na termín pojednávania konaného dňa 07. 11. 2013) žalovanému 1/ podľa § 5 zák. č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov SR v znení neskorších predpisov, a to oznámením na úradnej tabuli obce o tom, že mu má byť predmetná písomnosť doručená (č. I. 65 súdneho spisu). Verejná vyhláška o mieste uloženia písomnosti na Mestskom úrade v D. D. bola vyvesená na úradnej tabuli Mesta D. D. dňa 10. 10. 2013 a zvesená dňa 28. 10. 2013. Žalovaný 1/ si súdnu zásielku neprevzal. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 07. 11. 2013 (č. I. 68 - 70 spisu) vyplýva, že okresný súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovaného 1/, 2/, pričom na pojednávaní dňa 07. 11. 2013 bol vyhlásený rozsudok. Uznesením okresného súdu č.k. 17C/131/2013-115 zo dňa 11. 08. 2015 bol žalovanému 1/ ustanovený opatrovník podľa ustanovenia § 29 O.s.p..

13. Odvolací súd konštatuje, že Občiansky súdny poriadok (účinný počas konania pred súdom prvej inštancie) obsahoval komplexnú úpravu doručovania v súdnom konaní, pričom konajúci súd mohol zvoliť spôsob doručovania podľa okolností konkrétneho prípadu. V posudzovanom prípade okresný súd zistil, že žalovaný 1/ má hlásený pobyt bezdomovca v D. D. a následne potom požiadal Mesto D. D. o doručenie predvolania na termín pojednávania vytyčeného na deň 07. 11. 2013 žalovanému 1/ verejnou vyhláškou, teda postupom upraveným v ustanovení § 26 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, z ktorého vyplývalo, že doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon.

14. Keďže Občiansky súdny poriadok doručenie verejnou vyhláškou neupravoval, nebol takýto postup pri doručovaní v občianskom súdnom konaní možný. Správne konanie bolo konaním odlišným od občianskeho súdneho konania, a preto z príslušných právnych predpisov nevyplývala ani možnosť podporného použitia ustanovení Správneho poriadku pre občianske súdne konanie. Súd síce mohol písomnosti v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku doručovať aj prostredníctvom obce (najmä v osobitných prípadoch ako napríklad, keď má účastník status bezdomovca), avšak takéto doručovanie malo účinky len vtedy, ak si účastník konania písomnosť prevzal alebo ak boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v mieste doručenia sa zdržoval, bol vykonaný ďalší pokus o doručenie, o ktorom bol účastník upovedomený a zásielka bola uložená na príslušnom orgáne s tým, že účastník bol oboznámený s možnosťou si túto písomnosť v určitej lehote vyzdvihnúť). S ohľadom na uvedené preto potom doručenie, ktoré zvolil súd prvého stupňa pri predvolaní žalovaného 1/, nie je možné akceptovať.

15. Pretože žalovanému 1/ nebolo zákonným spôsobom doručené do vlastných rúk predvolanie na termín pojednávania konaného dňa 07. 11. 2013, na ktorom bol následne vyhlásený rozsudok, podľa odvolacieho súdu okresný súd zbavil žalovaného 1/ základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces, a teda aj práva, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (eventuálne vzniesť i námietky hmotnoprávneho charakteru) a práva byť prítomný na vykonávanom dokazovaní.

16. Vychádzajúc z petitu žaloby vyplýva, že na strane žalovaných 1/, 2/ ide o nerozlučné spoločenstvo, odvolaciemu súdu preto neostávala iná možnosť, ako odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu voči žalovaným 1/, 2/ zamietol (časť prvého výroku) a v časti súvisiaceho výroku o trovách konania týkajúceho sa žalovaných 1/ - 2/ (časť druhého výroku) zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP) a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

17. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude posúdiť, či zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/, 2/ je zmluvou spotrebiteľskou. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že povinnosťou súdu pri spotrebiteľských zmluvách je ex offio prihliadať (aj bez návrhu) na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať

plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších právnych predpisov). Zároveň odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že v posudzovanej veci bol vydaný platobný rozkaz okresného súdu č.k. 9Ro/392/2012-27 zo dňa 09. 10. 2012, ktorý nebol doručený žalovanej 2/, avšak o jeho zrušení v plnom rozsahu súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol.

18. Odvolaním nenapadnutý rozsudok okresného súdu voči žalovanému 3/ zostáva nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

19. Odvolací súd uvádza, že síce žalovaný 3/ doručil vyjadrenie k odvolaniu žalobcu zo dňa 31. 01. 2014 prostredníctvom S.. X.. K.E., advokáta, Advokátska kancelária so sídlom F. XX, XXX XX D. D. a uplatnil si trovy odvolacieho súdu (č.l. 97 spisu), na uvedené podanie žalovaného 3/ odvolací súd neprihliadol, pretože voči žalovanému 3/ rozsudok nadobudol právoplatnosť, a teda žalovaný nebol stranou (účastníkom) tohto odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).